

Fuga de silfide

Lorena.craia

Ah, tunet în cer și-n inima ruptă,
Ploaia pe ochii ce-mi oblojesc,
Fulgere stau pe liniștea suptă
De tot ce nu am și mă împietresc!

Ah, lume nebună, lume nebună,
Totul, stupid, sfârșindu-mi trăirea,
Ce-mi scutură plâns pe brațe cu brumă,
Cuvinte-n balast, robindu-mi gândirea!

Ah, muzică nouă, de împrumut!
Lupii se-ntorc în haită, călare,
Din sec și arpegiu - gol așternut -
Pentru disprețuri, pentru scalare!

Ah, liniștire, netulburare,
Rupe din cerul scurtelor nopți,
Scoate-mi din mare învolburare,
Și stele, și lună, dacă mai poți!

Ah, Univers, așează-mă sus!
Uită-mă, Doamne, lasă-mi șirag,
Pe galaxia care-a apus,
Taina în care, iubitul meu drag,

Scoate armura și-și lustruiește,
Ochii săraci de stele și lună;
Vorbele-i dulci și le chibzuiește...
Ah, tunet în cer! O, lume nebună!

26 mai 2016, Constanța